Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1860/2004

(2004. gada 6. oktobris)

par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības ►M2 nozarē ◄

(OV L 325, 28.10.2004, lpp. 4)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1998/2006 (2006. gada 15. decembris)	L 379	5	28.12.2006
►**M2**	Komisijas Regula (EK) Nr. 875/2007 (2007. gada 24. jūlijs)	L 193	6	25.7.2007

▼B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1860/2004

(2004. gada 6. oktobris)

par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības ►M2 nozarē ◄

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ([1]), un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

publicējusi šīs regulas projektu ([2]),

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 994/98 pilnvaro Komisiju regulā noteikt limitu, kura nesasniegšanas gadījumā uzskata, ka atbalsta pasākumi neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un tāpēc uz tiem neattiecas Līguma 88. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas procedūra.

(2) Komisija ir piemērojusi Līguma 87. un 88. pantu un vairākos lēmumos jo īpaši izskaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Komisija arī ir izklāstījusi, un tās jaunākais izklāsts ir sniegts Regulā (EK) Nr. 69/2001 ([3]), savu politiku attiecībā uz *de minimis* maksimālo robežu, saskaņā ar ko var uzskatīt, ka Līguma 87. panta 1. punkts nav piemērojams. Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē, kā arī risku, ka šajās nozarēs pat maza apjoma atbalsts varētu atbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, šīm nozarēm nepiemēro Regulu (EK) Nr. 69/2001.

(3) Ņemot vērā Komisijas uzkrāto pieredzi, jo īpaši pēc tam, kad stājās spēkā Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu ([4]), kā arī Kopienas pamatnostādņu attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ([5]) piemērošanu, var apgalvot, ka ļoti maza apjoma atbalsts, kas piešķirts lauksaimniecības nozarē, neatbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, ja ir izpildīti atsevišķi nosacījumi. Tā tas ir, ja gan individuālo ražotāju saņemtā atbalsta apjoms ir mazs, gan lauksaimniecības nozarei piešķirtā atbalsta kopējais apjoms nepārsniedz nelielu procentu no produkcijas vērtības. Kopienas lauksaimniecības produkcijai parasti ir raksturīgi, ka ikkatru preci ražo liels skaits ļoti mazu ražotāju, kuri tirgus kopīgo organizāciju ietvaros ražo lielākoties savstarpēji aizvietojamas preces. Šā iemesla dēļ individuāliem ražotājiem konkrētā laika posmā piešķirtā maza apjoma atbalsta ietekme ir jāsaista ar lauksaimniecības produkcijas vērtību nozares līmenī tajā pašā laika posmā. Maksimālā robeža apjoma veidā, kas katrai dalībvalstij ir noteikta, pamatojoties uz lauksaimniecības nozares jaudas lielumu, ļauj izmantot konsekventu pieeju visās dalībvalstīs, kas balstīta uz objektīvu ekonomisku robežlīmeņa vērtību.

(4) Ņemot vērā Komisijas pieredzi valsts atbalsta izvērtēšanā zivsaimniecības nozarē, jo īpaši kopš Kopienas pamatnostādņu

([1]) OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.
([2]) OV C 93, 17.4.2004., 9. lpp.
([3]) OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.
([4]) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 583/2004 (OV L 91, 30.3.2004., 1. lpp.).
([5]) OV C 232, 12.8.2000., 19. lpp.

▼B

attiecībā uz valsts atbalsta izskatīšanu zivsaimniecībā un akvakultūrā ([1]) piemērošanas, kā arī Padomes 1999. gada 17. decembra Regulas (EK) Nr. 2792/1999, kas nosaka sīki izstrādātus Kopienas noteikumus un kārtību attiecībā uz struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē ([2]), stāšanās spēkā, var apgalvot, ka ļoti maza apjoma atbalsts, kas piešķirts zivsaimniecības nozarē, neatbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, ja ir izpildīti atsevišķi nosacījumi. Ņemot vērā līdzības ražošanas modeļos zivsaimniecības nozarē un lauksaimniecības nozarē, šis ir tas gadījums, kad gan individuālo uzņēmumu saņemtā atbalsta apjoms ir mazs, gan zivsaimniecības nozarei piešķirtā atbalsta kopējais apjoms nepārsniedz nelielu procentu no produkcijas vērtības.

(5) Lai uzlabotu pārredzamību un juridisko noteiktību, šķiet, ir lietderīgi *de minimis* atbalsta noteikumus lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarei paredzēt regulā.

(6) Ņemot vērā Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīgumu par lauksaimniecību ([3]), šī regula neattiecina atbrīvojumu uz eksporta atbalstu vai atbalstu, ar ko vietējiem produktiem piešķir lielākas priekšrocības nekā importētiem produktiem. Dalībvalstu pienākums ir atturēties no tāda atbalsta piešķiršanas, kas ir pretrunā ar minētajā nolīgumā ietvertajām saistībām. Eksporta atbalsts parasti nav atbalsts, ko piešķir, lai segtu izdevumus saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs, maksu par izpētes vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišanai jaunā tirgū. Eiropas Kopienu Tiesa savā 2002. gada 19. septembra spriedumā noteica, ka tad, ja Kopiena ir izdevusi tiesību aktu par tirgus kopīgās organizācijas izveidi attiecīgā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt šai organizācijai vai radīt izņēmumus no tās ([4]). Šis princips attiecas arī uz zivsaimniecības nozari. Šā iemesla dēļ šī regula nav jāpiemēro atbalstam, kura apjoms ir noteikts, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu.

(7) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, var apgalvot, ka atbalsts, kas nepārsniedz EUR 3 000 maksimālo robežu vienam saņēmējam trīs gadu laika posmā, ja šāda atbalsta kopējais apjoms, kas piešķirts visiem uzņēmumiem trīs gadu laikā, nepārsniedz maksimālo robežu, ko Komisija noteiks aptuveni 0,3 % apmērā no ikgadējās lauksaimniecības ražošanas jaudas vai zivsaimniecības ražošanas jaudas, neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un/vai neizkropļo konkurenci, vai nedraud izkropļot to, tādēļ uz to neattiecas Līguma 87. panta 1. punkts. Trīs gadu laika posmam jābūt mainīgam, tādējādi pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas jānosaka iepriekšējos trijos gados piešķirtā šāda atbalsta kopējais apjoms. *De minimis* atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu brīdī, kad likumīgās tiesības saņemt atbalstu ir nodotas saņēmējam. *De minimis* noteikumi neskar iespēju, ka uzņēmumi var saņemt valsts atbalstu, ko atļāvusi Komisija vai uz ko attiecas grupālā atbrīvojuma regula, par to pašu projektu.

(8) Pārredzamības, vienādas attieksmes un *de minimis* maksimālo robežu pareizas piemērošanas dēļ ir lietderīgi, ka dalībvalstis piemēro vienu un to pašu aprēķina metodi. Lai atvieglotu šo aprēķinu un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 69/2001, ir lietderīgi atbalsta apjomus, kas nav subsīdija skaidrā naudā, konvertēt subsīdijas bruto ekvivalentā. Vairākās daļās maksājamās atbalsta subsīdijas ekvivalenta aprēķins un aprēķins atbalstam aizdevuma veidā ar atvieglotiem nosacījumiem prasa izmantot piešķiršanas

([1]) OV C 19, 20.1.2001., 7. lpp.
([2]) OV L 337, 30.12.1999., 10. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1421/2004 (OV L 260, 6.8.2004., 1. lpp.).
([3]) OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.
([4]) Lieta C-113/2000 Spānija/Komisija, Recueil, 2002, I-7601, 73. punkts.

▼B

laikā dominējošās tirgus procentu likmes. Lai vienveidīgi, pārredzami un vienkārši piemērotu noteikumus par valsts atbalstu, šajā regulā tirgus likmes ir jāuzskata par atsauces likmēm ar nosacījumu, ka aizdevumu ar atvieglotiem nosacījumiem gadījumā aizdevumu garantē standarta nodrošinājums un ka tas nav saistīts ar nesamērīgu risku. Atsaucēm likmēm ir jābūt tām, ko, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, Komisija periodiski nosaka un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un internetā.

(9) Komisijai ir pienākums nodrošināt, lai valsts atbalsta noteikumi tiek ievēroti un, jo īpaši, lai saskaņā ar *de minimis* noteikumiem piešķirtais atbalsts stingri atbilstu šo noteikumu nosacījumiem. Saskaņā ar Līguma 10. pantā izklāstīto sadarbības principu dalībvalstīm ir jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgo sistēmu, lai nodrošinātu, ka kopējais atbalsta apjoms, kas piešķirts saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, vienam saņēmējam nepārsniedz EUR 3 000 maksimālo robežu vai kopējās maksimālās robežas, kuras Komisija noteikusi, pamatojoties uz dalībvalsts lauksaimniecības vai zivsaimniecības ražošanas jaudas lielumu trīs gadu laikā. Šajā nolūkā ir lietderīgi, lai dalībvalstis, piešķirot *de minimis* atbalstu, informē attiecīgo uzņēmumu par *de minimis* atbalsta veidu, saņemtu pilnīgu informāciju par citu iepriekšējos trijos gados saņemto *de minimis* atbalstu un rūpīgi pārbaudītu, vai ar jauno *de minimis* atbalstu nav pārsniegtas *de minimis* atbalsta maksimālās robežas. Alternatīvi maksimālo robežu ievērošanu var nodrošināt arī, izmantojot centrālo reģistru.

(10) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, ir lietderīgi ierobežot šīs regulas piemērošanas laika posmu. Ja šī regula zaudētu spēku, to nepagarinot, tad dalībvalstīm vajadzētu būt sešu mēnešu pielāgošanās laika posmam attiecībā uz *de minimis* atbalsta programmām, ko ietvēra šī regula. Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi precizēt šīs regulas ietekmi uz atbalstu, kas piešķirts pirms tās spēkā stāšanās,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem ►**M2** lauksaimniecības nozarē ◄, izņemot:

a) atbalstu, kura apjoms ir noteikts, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;

b) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu, proti, atbalstu, kas ir tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, ar izplatīšanas tīkla izveidošanu un darbību vai ar citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;

c) atbalstu, ko nosaka tas, ka tiek izmantotas vietējās preces, nevis importētās preces.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "uzņēmumi lauksaimniecības nozarē" ir uzņēmumi, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu ►**M1** ——————— ◄;

▼B

2) “lauksaimniecības produkts” ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, ►M2 izņemot Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 1. pantā definētos zivsaimniecības produktus. ◄

▼M1

_____

▼M2

_____

▼B

3. pants

***De minimis* atbalsts**

1. Uzskata, ka atbalsta pasākumi neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc uz tiem neattiecas Līguma 88. panta 3. punkta prasība par paziņošanu, ja tie atbilst šī panta 2. un 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Vienam uzņēmumam piešķirtais *de minimis* kopējais atbalsts jebkurā trīs gadu laika posmā nepārsniedz EUR 3 000. Šo maksimālo robežu piemēro neatkarīgi no atbalsta veida vai īstenojamā mērķa.

Kumulētais apjoms, kas šādi piešķirts dažādiem uzņēmumiem lauksaimniecības nozarē, nepārsniedz vērtību, kas katrai dalībvalstij uz trīs gadu laika posmu ir noteikta I pielikumā.

▼M2

_____

▼B

3. Šā panta 2. punktā noteiktās maksimālās robežas izsaka kā subsīdiju skaidrā naudā. Visi izmantojamie skaitļi ir bruto skaitļi, tas ir, pirms tiešo nodokļu atskaitīšanas. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā subsīdiju, atbalsta apjoms ir atbalsta subsīdijas bruto ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākos daļu maksājumos, diskontē atbilstīgi tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Diskontēšanā un atbalsta apjoma aprēķinā aizdevumā ar atvieglotiem nosacījumiem izmantojamā procentu likme ir atsauces likme, kas piemērojama piešķiršanas laikā.

4. pants

Kumulācija un uzraudzība

1. Ja dalībvalsts piešķir uzņēmumam *de minimis* atbalstu, tā uzņēmumu informē par *de minimis* atbalsta īpašībām un no attiecīgā uzņēmuma iegūst pilnīgu informāciju par citu *de minimis* atbalstu, kas saņemts iepriekšējo trīs gadu laikā.

Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu var piešķirt tikai pēc tam, kad tā pārbaudījusi, ka tas nepalielinās attiecīgajā trīs gadu laika posmā saņemto *de minimis* atbalsta kopējo apjomu līdz līmenim, kas pārsniedz kādu no 3. panta 2. punktā norādītajām maksimālajām robežām.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta ►M2 ————— ◄, lauksaimniecībai un zivsaimniecībai centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šīs regulas darbības joma un ko piešķīrusi kāda iestāde minētajā dalībvalstī, tad 1. punkta pirmās daļas prasību vairs nepiemēro no brīža, kad reģistrs aptver trīs gadu laika posmu.

3. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šādi dati satur visu vajadzīgo informāciju, lai parādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir izpildīti. Datus, kas attiecas uz individuālu *de minimis* atbalstu, glabā 10 gadus, sākot no dienas, kad tas ir piešķirts, un datus attiecībā uz *de minimis* atbalsta programmu -10 gadus, sākot

▼B

no dienas, kad saskaņā ar šādu programmu ir piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.

Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijai 20 darba dienu laikā vai tādā ilgākā laika posmā, kāds var būt noteikts pieprasījumā, visu informāciju, kādu Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, jo īpaši par visu uzņēmumu un attiecīgās dalībvalsts lauksaimniecības ►M2 ——————— ◄ nozares saņemto *de minimis* atbalsta kopējo apjomu.

5. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas izpilda visus 1. un 3. pantā paredzētos nosacījumus. Atbalstu, kas neizpilda minētos nosacījumus, Komisija izvērtē saskaņā ar attiecīgajām ietvarprogrammām, pamatnostādnēm un paziņojumiem.

2. Atbalsta programmām, uz ko attiecas šī regula, turpina to attiecināt sešu mēnešu pielāgošanās laika posmā, kas seko pēc dienas, kas norādīta 6. panta otrā daļā.

Pielāgošanās laika posmā programmas var turpināt piemērot saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem.

6. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. janvārī.

Tā zaudē spēku 2008. gada 31. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Kumulatīvie apjomi lauksaimniecībai dalībvalstīs, kā norādīts 3. panta 2. punktā:

(EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼M2

—————